

Motion till Sveriges Spelmäns Riksförbunds årsstämma 2010

Vi noterar och ser det som positivt att SSR uppmärksammat att åldersfördelningen bland oss som spelar svensk spelmansmusik inte återspeglar befolkningsgenomsnittet, dvs att en så överväldigande del av oss börjar komma upp lite till åren. Det är ju i och för sig inget fel, men har gett lite oro för utvecklingen på lite längre sikt, om vi inte allteftersom lyckas fylla de luckor som uppstår. För att försäkra sig om en långsiktig stabilitet så har också inom förbundet på olika sätt engagerat sig för att rekrytera framförallt ungdomar till verksamheten, t.ex. genom spelgrupper som Ungt Folk, Ethno, Hälsinge låtverkstad m.fl. För att bli habil fiolspelman är det ju också en klar fördel att man får öva från tidig ålder. Det är emellertid knappast nödvändigt att man lär sig spela redan under ungdomsåren, det går bra att börja långt senare utan att man behöver se sig som förbrukad och att "loppet är kört".

Vi vill därför med vår egen erfarenhet i bagaget lyfta fram en ytterligare grupp vi nog bör ägna mer intresse, och det är de som börjar bli lite äldre. Vi tänker t.ex. på de familjer där barnen precis börjat prova vingarna och lämnat boet. I många familjer är ju barnen centrum och föräldrarna hamnar då i en situation där de måste nyorientera sig. Här rör det sig om människor i åldrarna kanske mest kring 45-55 år De står ju här inför en ny fas i livet och kan behöva finna ett nytt socialt sammanhang. Och de är ju inte de enda, som vi kan erbjuda en rik fritid.

Dansen och musiken engagerar ju också båda könen vilket ger en möjlighet till nyorientering inte bara för makar, där barnen har lämnat boet. Det finns ju dessutom den stora åldersgrupp som precis lämnat arbetslivet bakom sig och som får nya möjligheter och oanade mängder gott om tid. De har ju redan hunnit till stor del nyorientera sig och fortsätter säkert med de intressen de hunnit muta in vid sidan av yrkesarbetet, erfarenheten visar att de intressen man etablerat före pensioneringen också blir de som blir ens huvudsakliga fokus också under resten av livet.

Medan de yngre många gånger gör ett tillfälligt avbrott i sina intressen vid familjebildningen kommer de lite äldre att fortsätta på den inslagna vägen under resten av livet. Det innebär att de som kommit med i yngre år ofta sedan måste engageras på nytt, om de skall komma tillbaka och då utgör de samma målgrupp som de vi beskrivit tidigare.

Här erbjuder ju våra organisationer runt spelmansmusiken och folkdansen i vid bemärkelse en plattform för många att finna både nya vänner och en meningsfull sysselsättning i tillvaron. Det här gäller ju egentligen inte bara oss inom SSR, utan också våra systerorganisationer, Folkdansringen, RFoD och SFV. Här utgör vårt nystartade bildningsförbund Kulturens ett viktigt verktyg för att engagera dessa nya grupper.

Dansen, gammaldans och polskor, är ju många gånger en inkörsport till spelandet, man får kontakt med spelmännen och så är bollen i rullning. Dansen är ju dessutom inte bara en fritidssysselsättning, det ger ju också ett visst mått av fysisk träning och spelmansmusik och dans är en oslagbar kombination.

Vi vill därför att vi inom organisationen funderar lite kring hur vi skall nå ut till de här åldersgrupperna som söker en nyorientering och som utgör en potentiell rekryteringsgrund för oss och där de som engagerar sig också kommer att ha mycket att tillföra oss. Vi eftersträvar ju att spelmansrörelsen skall omfatta alla åldrar, och om vi inte då tar hand om också de lite medelålders så får vi ju faktiskt en onödig och onyttig lucka i åldersfördelningen.

Förslagsvis kan det utgöra ämne för en av de planerade arbetsgrupperna vid kommande årsstämma i Nyköping.

Stockholm den 19 januari 2010
Fredrik Bruno och Ulla Leksell
(DSF, SSG, USF, GSF)